

TOEN EN NU

De kracht van de Gracht

Eind 2014 is het zover. Dan sluit het Amsterdamse Prinsengracht-ziekenhuis, een van de vroegste opleidingsziekenhuizen in Nederland, definitief zijn deuren. Het einde van een tijdperk. Menig verpleegkundige, opgeleid aan 'De Gracht', zal er een traan bij laten. Zoveel emotie is opmerkelijk. Er zijn immers de afgelopen decennia wel meer ziekenhuizen gefuseerd of verdwenen. Hebben we daarom getreurd? Gingen verpleegkundigen, artsen en patiënten massaal de straat op om tegen zo'n voorgenomen sluiting te protesteren? Of is hier iets anders aan de hand? Dat laatste lijkt het geval. Wie je ook spreekt over 'het Prinsengracht', je hoort steeds hetzelfde: dit was een bijzonder ziekenhuis, dat de sfeer van opleiding, verpleging en zorg ademde. Niet vanwege de praktische ligging in hartje binnenstad of de authentieke toegangspoort, maar vooral omdat juist de kleinschaligheid garant stond voor grote intimiteit. Zorgverleners en ondersteunend personeel vormden één grote familie, die op professioneel niveau samenwerkte met maar één doel: topzorg leveren en het de patiënt zoveel mogelijk naar de zin maken. Doordat aandacht en zorg hand in hand gingen, ervoeren

De sluiting van het Prinsengracht-ziekenhuis is het einde van een tijdperk.

patiënten hun opname als een soort van thuiskomen. De uiterst toegewijde en deskundige 'grachtenzusters' hadden de patiëntenzorg hoog in het vaandel staan. Het prachtige beeldmateriaal dat bewaard gebleven is, bevestigt dit. De verpleegsters die erop afgebeeld staan, lachen steeds breeduit en met een warme blik richting de patiënten. Hoogtijdagen werden vanzelfsprekend met enorme inzet gevierd. Bijna professionele cabaretvoorstellingen markeerden de eindexamens. Met weemoed blikken oud-verpleegkundigen en directie terug op de indrukwekkende kerstvieringen. Die startten altijd vroeg in de ochtend, in de tuin onder de eeuwenoude beuk. Voor patiënten dermate indrukwekkend, dat sommigen van hen speciaal rond de kerst om opname vroegen. Dat was de kracht van de Gracht. Bij de sluiting van zo'n bijzonder ziekenhuis is er dus alle reden voor een brok in de keel. Aan ons om die geschiedenis te koesteren en nieuw leven in te blazen door de patiënt weer echt centraal te stellen. Meer weten over het Prinsengracht Ziekenhuis? www.fni.nl/dag-prinsengracht.

Tekst: Nannie Wiegman, directeur Florence Nightingale Instituut, [@FNINl](mailto:fni.nl)

Verpleegkundigen ergeren zich aan gebrekkige informatie bij de overdracht

Bijna 70 procent van de (transfer)verpleegkundigen en verzorgenden ervaart knelpunten bij de verpleegkundige overdracht, zo blijkt uit een online enquête van Nictiz en V&VN onder 804 respondenten. De grootste knelpunten rond de overdracht zijn onvolledige informatie (61%), niet-eenduidige informatie (11%) en dat zorgverleners regelmatig de zorginstelling die de overdracht schreef, moeten bellen voor extra informatie (14%). Dat staat te lezen in het rapport 'Verpleegkundige overdracht, een geoliede machine?' dat is opgesteld door NICTIZ, expertisecentrum voor e-health, en V&VN.

